

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget tilsigter at skabe en permanent ordning, hvorefter der kan ydes økonomisk hjælp til indvandrere, der ønsker at vende tilbage til deres hjemland.

Ved lov nr. 464 af 30. juni 1993 om ændring af lov om social bistand, lov om social pension og udlændingeloven blev der indført en ordning med hjælp til frivillig repatriering for flygtninge m.fl. Denne ordning omfatter flygtninge og personer med humanitær opholdstilladelse samt personer, der er meddelt opholdstilladelse på grundlag af familiesammenføring med sådanne personer. For familiesammenførte er det en forudsætning, at de repatrierer sammen med hovedpersonen.

Hjælpen, der er behovsbestemt, gives til dækning af udgifter til billet til hjemrejsen og udgifter til transport af et begrænset kvantum personlige ejendele og nødvendigt erhvervsudstyr. Samtidig kan der gives støtte til etablering i det land, som udlændingen vender tilbage til. Der kan endvidere ydes dækning af udgifter til sygesikring i 1 år efter repatrieringen.

Den etablerede ordning for flygtninge m.fl. omfatter også mulighed for at medtage grundbeløbet af en optjent folkepension ved tilbagevenden til hjemlandet. Endvidere er der etableret mulighed for, at den repatrierende inden for helt bestemte tidsmæssige grænser har mulighed for at fortryde repatrieringen og vende tilbage til Danmark.

Byudvalget har under punkt 24 i den handlingsplan, der er indeholdt i udvalgets første rapport fra oktober 1993, fremsat forslag om at udvide ordningen med repatrieringshjælp til også at omfatte indvandrergruppen, således at der også til denne gruppe kan ydes økonomisk støtte i forbindelse med tilbagevenden til hjemlandet.

Dette lovforslag er således en udmøntning af et af

de i alt 30 indsatspunkter, som er indeholdt i byudvalgets første rapport.

2. Personkredsen

Kerneområdet for repatrieringsordningen er de indvandrere, typisk fra 3. lande, som for år tilbage er kommet til Danmark, og som måske på grund af andre arbejdsmæssige forhold eller lignende ønsker at vende tilbage til hjemlandet.

På denne baggrund foreslås det, at ordningen alene kommer til at omfatte visse udlændinge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9.

Dette indebærer, at nordiske statsborgere, der efter udlændingelovens § 1 uden tilladelse kan indrejse og opholde sig i Danmark, ikke vil være omfattet.

Herudover foreslås det, at persongruppen begrænses således, at personer, der er statsborgere i en EU-medlemsstat, eller personer, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, heller ikke omfattes. Baggrunden herfor er, at der for disse grupper gælder særligt gunstige regler om opholdsret i Danmark, og at formålet med disse særlige regler netop er en højere grad af integration mellem statsborgere i disse lande. Det vil derfor ikke være i overensstemmelse med intentionerne bag EU/EØS-reglerne at give personer, der er omfattet heraf, et økonomisk incitament til at vende tilbage til deres hjemland.

Den persongruppe, som bliver omfattet af repatrieringsordningen, omfatter herefter udenlandske statsborgere fra ethvert andet land end Norden, EU og EØS. Der er ikke – bortset fra særreglerne vedrørende nordiske og EU/EØS-statsborgere – tiltænkt nogen forskelsbehandling baseret på udlændingens oprindelsesland.

Hensigten med repatrieringshjælpen er at give personer, der har slået sig ned i Danmark med henblik på at blive her, mulighed for efterfølgende at realisere et ønske om at vende tilbage til hjemlandet og skabe sig en tilværelse dér. En repatrieringsordning for indvandrere bør derfor hverken omfatte per-